

Joan COLOMINES, *La llengua nacional de Catalunya*, Barcelona, Generalitat de Catalunya, 1992, 213 pàg., ISBN 84-393-1997-5.

Joan Colomines, diputat al Parlament de Catalunya entre 1980 i 1992 i president de la Comissió de Política Cultural del Parlament de Catalunya entre 1984 i 1992, ha participat de manera singularment intensa en la política cultural catalana. A hores d'ara, Joan Colomines presideix la comissió de la Generalitat de Catalunya encarregada de promoure l'ensenyament del català a l'exterior.

Des d'aquesta important trajectòria política, Joan Colomines ens ofereix una valuosa i documentada visió del passat, del present i del futur de la llengua catalana.

A la introducció del llibre, Joan Colomines n'explica el propòsit polític i de divulgació. Hi destaca la transcendència de la llengua com a element identificador. En diu: «La

llengua esdevé l'expressió més íntima i subtil de la nostra pròpia immanència» (p. 10) i «La llengua, vista des d'un enfocament col·lectiu, ha estat la generadora de la consciència nacional de molts pobles» (p. 18). Encara dins de la introducció, Joan Colomines presenta una breu descripció de l'àrea lingüística catalana, dels problemes que han de resoldre les polítiques lingüístiques i del procés de normalització lingüística, i hi fa una defensa de l'anomenat bilingüisme passiu i del dret de viure plenament en català.

A continuació, el llibre inclou un capítol dedicat a posar en relleu els aspectes més representatius de la història de la llengua catalana (l'origen, l'època clàssica, la davallada, la persecució, la recuperació).

El capítol següent és el que Joan

Colomines destina a analitzar la situació present. Hi comenta el marc legal actual de la llengua catalana (estatuts d'autonomia, lleis de normalització lingüística), les actuacions de normalització lingüística empreses des de la Generalitat i des de les corporacions locals, les polèmiques que s'han produït a l'entorn de la progressió del procés de normalització lingüística, el II Congrés Internacional de la Llengua Catalana i la situació del català a l'escola, a les administracions públiques i als mitjans de comunicació. Tanquen aquest capítol uns apartats amb les dades més significatives a l'hora de valorar l'estat del català.

Tot seguit, Joan Colomines ens exposa la seva visió sobre el futur de la llengua. En aquest sentit, propugna una generalització de l'ús social del català, un refermament de la unitat lingüística dels Països Catalans, la consolidació d'una concep-

ció realment plurilingüe de l'Estat i la participació efectiva del català en un plurilingüisme europeu que ha de quedar definit pel respecte a la diversitat d'identitats.

L'autor ens ofereix després un capítol de conclusió, en el qual reprèn la definició de la finalitat del llibre i el seu missatge central.

El llibre es tanca amb una extensa bibliografia i uns annexos, en què l'autor reproduïx un seguit d'interessants taules estadístiques, una presentació dels organismes dedicats a impulsar l'ús social i públic de la llengua catalana, un resum de les principals actuacions recents de promoció del català dutes a terme per la Direcció General de Política Lingüística de la Generalitat de Catalunya i una llista de centres on es fa ensenyament del català arreu del món.

Carles DUARTE

Diversos autors, *Llenguatge i publicacions en els parlaments autonòmics*, Corts Valencianes, 1992, 155 pàg., ISBN 84-7890-893-5.

Aquest llibre recull les ponències i les intervencions més importants de les taules rodones i els debats de les *Jornades de llenguatge parlamentari* organitzades per les Corts Valencianes els dies 23 i 24 de gener de 1992 a València.

El llenguatge parlamentari viu en els països més avançats un procés de

renovació, com a conseqüència del desenvolupament de la tècnica legislativa. D'altra banda, a l'Estat espanyol el sistema democràtic definit per la Constitució de 1978 ha comportat l'existència de règims de doble oficialitat lingüística a Galícia, al País Basc, a Navarra, a Catalunya, a la Comunitat Valenciana i